

Poročilo s prakse – Hamburg, Nemčija (julij 2013)

Jan Žmuc

PRIJAVA

Za izmenjavo v Nemčiji sem se odločil, ker sem želel čim več praktičnega dela v bolnišnici (več o tem v nadaljevanju poročila), ker sem želel izboljšati svojo nemščino in ker me je zanimalo, kako izgleda zdravstvo v Nemčiji. Hamburg je bil moja prva izbira pri prijavi. Za Hamburg sem se odločil, ker sem želel prakso opravljati v večjem mestu, ki ga do prakse še nisem obiskal. Gre za drugo največje mesto v Nemčiji, ki leži na severozahodu, ob sotočju reke Labe (nemško Elbe) z rekama Alster in Bille.

Od kontaktne osebe sem email s potrditvijo, da bom prakso opravljal v Hamburgu, prejel točno dva meseca pred pričetkom prakse. Poleg dokumentov, navedenih pod *Professional Exchange Conditions of BVMD* na strani IFMSA, ki sem jih moral oddati že ob prijavi, sem moral pred odhodom opraviti še testiranje za hepatitis B in C ter nekaj dodatnih rutinskih laboratorijskih preiskav (hemogram, jetrni testi in sedimentacija). Nekatere nemške bolnišnice zahtevajo, da je titer anti-HbsAg nad 100 mIU/ml, zato sem moral pred odhodom dobiti še booster dozo cepiva. Od bolnišnice sem dobil obrazec, kamor sem vnesel datume svojih cepljenj proti hepatitisu B in rezultate serologije ter laboratorija. Potrdil ga je moj osebni zdravnik.

Kontakni osebi sem moral posredovati tudi nov seznam oddelkov, kjer bi želel opravljati prakso. Za kirurške oddelke je načeloma dovolj angleščina (moje izkušnje so, da je tudi za kirurgijo zelo priporočljivo vsaj osnovno znanje nemščine), za ostale oddelke (interna medicina, pediatrija, psihiatrija itd.) naj bi se zahtevalo znanje nemščine. Tu so nastali manjši zapleti, saj Univerzitetna klinika Eppendorf (Universitätsklinikum Hamburg-Eppendorf) po novem zahteva dodatno plačilo za študente, ki bi tja želeli na izmenjavo, zato praksa v tej bolnišnici ni več mogoča. Tako za prakso odpadejo nekatere specialnosti, kot je npr. transplantacijska kirurgija. Na koncu mi je bilo ponujeno, da izberem ali želim prakso opravljati na oddelku splošne oz. abdominalne kirurgije v manjši Israelitisches Krankenhaus ali pa na travmatološkem oddelku v večji učni bolnišnici Asklepios klinik Altona. Zakaj so bile take težave z zagotovitvijo mest ne vem, saj smo v Hamburgu julija bili na praksi samo

štirje študenti iz tujine, načeloma pa drži, da so tudi med nemškimi študenti večja mesta bolj popularna za opravljanje prakse v zadnjem letniku študija (Praktikumsjahr – PJ).

PREVOZ IN NASTANITEV

Povratna letalska karta (z enim prestopanjem v vsako smer) iz Ljubljane do Hamburga me je stala 300 eur. Letalske povezave so še iz Celovca (ki v času moje prakse ni bila bistveno cenejša) in direktna povezava iz Benetk, ki bi bila slabih 100 eur cenejša. Na letališču sta med kljub pozni uri pričakala LEO in njen prijatelj, ki sta mi najprej pomagala kupiti mesečno karto za vse oblike (avtobus, U- in S-Bahn ter ladjica) javnega prevoza in mi dala navodila, kako naslednji dan do bolnišnice. Za avtom sta me odpeljala do stanovanja, kjer sem imel sobo. Stanoval sem pri gospe Evi, skupaj še z eno študentko iz Litve, ki je prakso opravljala v drugi bolnišnici kot jaz. Imela sva vsak svojo sobo, s skupno kuhinjo in kopalnico ter možnostjo pranja in dostopa do interneta. Stanovanje je bilo od bolnišnice oddaljeno dobre pol ure vožnje z avtobusom.

DELO V BOLNIŠNICI

Kot že omenjeno, sem prakso opravljal v učni bolnišnici Asklepios klinik Altona. Gre za veliko splošno bolnišnico, ki ima oddelke za večino specialnosti (manjka npr. srčna kirurgija). Kot že omenjeno bi moral prakso načeloma opravljati na travmatološkem oddelku, vendar so glede tega (če je prostor na željenem oddelku) precej prilagodljivi, tako da sem večino prakse preživel na oddelku za žilno kirurgijo. Pred pričetkom prakse sem opravil še pregled pri specialistu medicine dela (predvsem jih zanimajo cepljenja in serologija) ter dobil svojo kartico za odpiranje vrat ter omarico. Uniformo sem dobil vsako jutro v bolnišnici.

Delovni dnevi so se pričeli točno ob sedmih zjutraj z vizito in skupnim ter oddelčnim kirurškim raportom. Tu se so razdelili tudi prenosni telefoni, namenjeni študentom na praksi. Nato je sledilo jemanje krvi za laboratorij bolnikom na oddelku (to v Nemčiji načeloma delajo študenti in zdravniki, vendar ne povsod), nastavljanje IV kanalov, merjenje gleženjskega indeksa in podobno delo na oddelku (če znaš nemško lahko pomagaš tudi pri odpustnih pismih in ostali papirologiji). Ko so kirurgi potrebovali asistenco, so poklicali nekoga od študentov, da naj pride v operacijski blok asistirat pri operacijah. Dela je bilo, tako na oddelku, kot v operacijski dvorani, zelo veliko, tako da mi dolgčas ni bilo. Če je bil čas, sem

lahko šel tudi v bolnišnično menzo na zastonj kosilo. Delovni dan sem običajno zaključil med četrto in peto uro popoldne, če sem bil asistenca včasih tudi kasneje.

Zdravniki in sestre so bili z mano prijazni in potrpežljivi. Če so imeli čas, so mi razložili in pokazali vse, kar me je zanimalo. Je pa to seveda dvosmerno, torej radi vidijo, da pokažeš interes za učenje, da v operacijsko dvorano prihajaš točno in pripravljen, da se redno udeležuješ sestankov z radiologi in popoldanskih vizit ter prideš pomagat v ambulanto ali na oddelek. Dva dneva v tednu zdravniki za študente na kirurških oddelkih organizirajo seminar na določeno temo oz. predstavitev bolnika, česar se je zelo splačalo udeležiti. Prav tako je enkrat na teden potekalo tudi interno izobraževanje na oddelku. Odnos je povsod zelo kolegialen, tudi nemški študentje medicine so zelo odprti in so mi zelo pomagali vklopiti se v delo na oddelku. Komunikacija z bolniki poteka seveda v nemščini, zato je, kot že omenjeno, vsaj približno funkcionalno znanje nemščine po mojem mnenju skoraj nujno, saj tudi na vizitah in izobraževanjih običajno ni časa, da bi prevajali v angleščino. Vsekakor lahko od izmenjave odnesete precej več, če vsaj približno razumete jezik. Jaz sem se pred odhodom udeležil tečaja medicinske nemščine na MF, kar mi je zelo koristilo.

MESTO, DRUŽABNI PROGRAM IN KONČNI VTISI

Hamburg je zelo lepo mesto, kjer se skoraj vedno kaj dogaja. Splača se vnaprej preveriti za koncerte, mjuzikle, festivale itd. Baje zna biti sicer velikokrat slabo vreme, ampak za časa moje prakse je bilo večinoma vseskozi sončno. Javni prevoz deluje odlično, imajo tudi program izposoje javnih koles podoben BicikLJu. Orientacija po mestu zna biti zaradi velikosti včasih težavna, jaz sem si pomagal s telefonom, za katerega sem si omislil nemško SIM kartico. Julija imajo nemški študenti večinoma še zadnje izpite, zato prva dva tedna socialnega programa ni bilo. Organizirani so izleti, prav tako se vsaj enkrat dobiš z vsemi ljudmi iz programa izmenjav. Vsi študentje na izmenjavi smo prejeli 240 eur štipendije, ki jo lahko porabiš kakor hočeš. Z študenti iz bolnišnice sem bil na vezi preko WhatsApp-a, tako da smo se popoldne velikokrat dogovorili za pijačo ali druženje v katerem od parkov.

Končni vtis po izmenjavi je zelo pozitiven, naučil sem se veliko in spoznal veliko prijetnih ljudi. Za izmenjavo v Hamburgu bi se vsekakor odločil še enkrat.